

**ESCÀNDOL
FISCAL**

**ELS CARULLA: LA INCREÏBLE HISTÒRIA D'UNA
GRAN FAMÍLIA INVESTIGADA PER HISENDA**

La família Carulla és propietària d'Agrolimen, empresa vinculada a Gallina Blanca, Pans&Company, FresCo o Affinity, entre d'altres.

Pas a pas: el periple judicial d'una de les 10 famílies més riques d'Espanya i com tot es va acabar pagant 9,4M€ de multa.

Una història que canviarà per sempre la teva manera de veure la justícia, l'IRPF... i les sopes de sobre!

@_cafeamblllet

cafeambllletcatalunya@gmail.com

revistacafeamblllet

nº1

cafeamblllet.com

La publicació amb més tirada de CATALUNYA
145.000 exemplars
...i sense SUBVENCIÓ!

La Vanguardia: 143.705 exemplars
El Periódico: 91.776 exemplars
(Font: OJD)

EL DRET A LA INFORMACIÓ AMENAÇAT

LA PREMSA ESTÀ EN MANS DELS BANCS

LA VANGUARDIA

"la Caixa"

EL PAÍS

Santander

ABC

BBVA

el Periódico

"la Caixa"

LA RAZÓN

Sabadell

EL MUNDO

Unipol
GRUPPO

**QUI PAGA
AQUEST
PERIÒDIC?**

**DE QUÈ
PARLAREM?**

**SERVIRÀ PER A
ALGUNA COSA
AQUESTA
PUBLICACIÓ?**

Per Marta Sibina i Camps
i Albano Dante Fachin

Pàgines 4 i 5

ENTREVISTA AMB:

Enric Pons. Membre de la Plataforma
Ciutadana d'Auditoria del Deute.

«Dins l'àmbit local podem
fer molta força, tothom
sap on trobar l'alcalde»

Contraportada

Dia, hora i lloc de les
compareixences dels
imputats del Cas ITV

Pàgina 10

Si vols comentar a
Twitter els continguts
d'aquesta revista:

#cafeamblllet

Segueix-nos: @_cafeamblllet

DESCARGA
LA REVISTA EN
CASTELLANO

O léea en nuestra web:

cafeamblllet.com

ELS DIARIS SÓN DELS BANCS...

Un repàs als poders que s'amaguen darrere les principals capçaleres.

«Només els propietaris de mitjans de comunicació tenen garantit el seu dret a la llibertat d'expressió»
Abbot J. Liebling

El sector financer espanyol està protagonitzant escàndols de proporcions enormes: rescats bancaris, directius amb sous milionaris, clàusules abusives a les hipoteques o l'estafa de les preferents formen part d'un paquet que molts qualifiquen obertament d'estafa organitzada. Tot i això, els bancs mantenen un enorme poder en qüestions tan importants per a la societat com són el crèdit, les pensions, la fiscalitat o la sanitat de desenes de milions de persones.

Malgrat això, els ciutadans ho tenen bastant complicat per obtenir-ne informació veraç, ja que els principals mitjans de comunicació estan en mans d'aquesta mateixa banca.

«Algú creu possible que els mitjans de la banca puguin informar amb independència sobre desnonaments o el rescat de la banca?»

«Avui dia gairebé tots els grans mitjans d'Espanya han estat absorbits pel poder financer», explica el periodista Pere Rusiñol al pròleg del llibre *Papel Mojado*, en què fa un repàs a la relació mitjans-banca. I es pregunta: «algú creu possible que els mitjans propietat de la banca puguin informar amb independència sobre desnonaments, pensions, preferents o el rescat de la banca?».

«Les necessitats constants de finançament i liquiditat de les empreses de comunicació les converteixen en hostatges constants de la gran banca», explica Pascual Serrano al seu ja clàssic *Traficantes de Información*. A la introducció del llibre Serrano fa una crida a «despertar de la ficció en què tants ciutadans segueixen immersos, creient que s'estan informant quan llegeixen un diari, escolten la ràdio o veuen l'informatiu de la televisió».

Esperem que la informació sobre mitjans i banca que oferim en aquesta publicació serveixi per despertar i seguir desperts davant d'una realitat duríssima: la premsa està en mans de la banca.

El diari editat pel vicepresident de La Caixa inunda els trens que fan servir milers de treballadors cada matí.

Diaris en mans d'elits empresarials

El diaris El Punt Avui i Ara no tenen una relació directa amb la banca com la que presenten la resta de rotatius. Tot i així, en el cas del primer, les connexions de caire polític i empresarials són destacables. Pel que fa a l'Ara, trobem persones que han estat lligades a diverses entitats bancàries.

EL PUNT AVUI+

El president d'Hermes Comunicació, editora d'El Punt Avui, és Joaquim Vidal i Perpinyà, propietari de TV Girona i dels supermercats Valvi, actualment lligats a supermercats SPAR. És militant de Convergència Democràtica de Catalunya i va ser alcalde de Sant Gregori (del 83 al 95) i senador per la demarcació de Girona (del 96 al 2000).

ara.cat

El president de Premsa Periòdica Ara S.L., editora del diari ara, és Ferran Rodés, qui ha ocupat càrrecs de direcció als bancs Manufacturers Hannover Trust i Banesto. El seu pare, Leopold Rodés, ha estat vicepresident del Banco Urquijo i membre dels consells d'administració de La Caixa i de PRISA, editora d'El País. Els Rodés, mitjançant Media-Planning, han controlat la publicitat que arriba a la major part dels diaris espanyols. Al consell de l'Ara trobem també Salvador Garcia Ruiz, que ha tingut responsabilitats a Goldman Sachs i Caixa Manresa. Al consell editorial trobem Víctor Font, director general de l'empresa d'inversions Delta Partners. Un dels principals accionistes i impulsors de l'Ara és la família Carulla, propietària del grup Agrolimen, a través de la Fundació Lluís Carulla. El diari no ha publicat a les seves pàgines la notícia de que Lluís Carulla ha hagut de pagar una multa de 9,4 milions per frau fiscal.

LA VANGUARDIA "la Caixa"

La Vanguardia és propietat del Grup Godó (com 8TV i RAC1). El Grup Godó es el grup de comunicació que rep més subvencions a tot Espanya. N'és propietari Javier Godó, vicepresident de La Caixa i conseller de CaixaBank. Segons la CNMV, el 2010 La Caixa va concedir préstecs i avals a Javier Godó per 24M€. Al consell d'administració del Grup Godó trobem Lluís Conde, conseller del Banco de Inversiones Lazard i fundador de Seeliger-Conde, empresa que va fitxar Esperanza Aguirre. David Cerqueda, un dels directors generals del Grup ha ocupat càrrecs de responsabilitat a Goldman Sachs i BNP Paribas.

EL PAÍS Santander

Alguns accionistes del Grupo PRISA, editor del diari El País són: BNP Paribas, Bank of America i Deutsche Bank. CaixaBank, Banco Santander i HSBC n'entren al capital el 2014. Actualment el deute de PRISA arriba als 3.000M€ i per això ha convidat diverses entitats financeres a incorporar-se al capital de l'empresa o a augmentar-hi la seva participació. Algunes són: BBVA, Banco Sabadell, Banesto, Banca March i Citibank. Fernando Abril-Martorell, conseller delegat de PRISA, ha estat a Credit Suisse fins el 2011 i a JP Morgan com a tresorer. Alain Minc és al consell d'administració de PRISA i CaixaBank.

ABC BBVA

A l'empresa editora de l'ABC, Vocento, trobem la família família Ybarra, històrica del BBVA. Al consell d'administració trobem Fernando Azaola, del consell assessor del BBVA. Trobem també Santiago Bergareche, vicepresident de Ferrovial, copresident de CEPESA, i exdirector general del BBVA. A Vocento també trobem Jaime Castellanos, conseller a Acciona i president del Banco de Inversiones Lazard... i concunyat d'Emilio Botín. Al consell d'administració també trobem Rodrigo Echenique, conseller del Banco Santander.

el Periódico "la Caixa"

El març de 2009 el Grupo Zeta, editora d'El Periódico de Catalunya, va signar un crèdit sindicat de 245M€ amb 24 entitats financeres, entre les quals destaquen el Banco Popular, el Banco Sabadell i La Caixa. Des de llavors el president de la comissió executiva de Zeta és Juan Llopart, home de confiança d'Isidre Fainé, president de La Caixa. Llopart ha estat imputat en diversos escàndols financers, entre ells pel Cas Bankia. Llopart està imputat sota l'acusació de «falsificar els comptes i estafar els petits accionistes». El Periódico no va informar d'aquesta implicació.

LA RAZÓN Sabadell

L'editor del diari La Razon és José Manuel Lara, a través del Grupo Planeta. Lara és vicepresident del Banc Sabadell. El 2010 Planeta va rebre crèdits per valor de 800 milions d'euros (Santander 300, Bankia 200, BBVA 130, La Caixa 100 i el Banc Sabadell 100).

EL MUNDO Unipol

El diari fundat per Pedro J. Ramirez, recentment destituït, té al darrere Unidad Editorial. Els accionistes són Fiat, els bancs italians Mediobanca, Unipol Banca, el Banco San Paolo i l'empresa de pneumàtics Pirelli, entre d'altres.

...I AIXÒ TÉ CONSEQÜÈNCIES.

Res no és casual a les planes dels diaris propietat de la banca

Silenci quan els rics no paguen impostos

Els paradisos fiscals són un mecanisme àmpliament utilitzat per bancs i grans empreses i eviten que desenes de milions d'euros arribin a les arques públiques. Tot i la rellevància d'aquesta pràctica, els mitjans propietat de la banca silencien sistemàticament la informació al respecte. La investigadora Núria Almiron va estudiar aquest fenomen i conclou: «Tot i que es un fet noticiós que hauria de suscitar l'interès dels mitjans de comunicació, aquests atrauen tota l'atenció a narcotraficants i criminals 'd'alta volada' mentre deixa en la penombra els partners, però que en són agents indispensables: les entitats financeres». Almiron va estudiar tota la informació que va publicar El País durant 25 anys sobre paradisos fiscals. Exceptuant l'escàndol polític del BBVA a l'Illa de Jersey, dels 876 articles publicats per El País sobre paradisos fiscals només sis (sí, només sis) relacionen els paradisos fiscals amb la banca. I no és casualitat: un dels principals creditors d'El País és el Banco Santander. El seu president, Emilio Botín, està implicat en diversos escàndols fiscals que han estat publicats pel diari... The New York Times.

Els noms dels poderosos no s'embruten

Una pràctica habitual dels diaris és amagar noms i marques que protagonitzen notícies negatives. S'amaguen sistemàticament el noms de les entitats bancàries responsables de desnonaments, s'amaguen les marques que vulneren els drets dels treballadors i s'amaguen els noms dels empresaris que defrauden hisenda. Els diaris de la banca van ocultar, per exemple, la relació de MANGO amb la tragèdia de Bangladesh on van morir més de mil obrers que treballaven en condicions penoses. Malgrat que el tema va ser portada a diversos a The New York Times, la premsa catalana ha ocultat l'escàndol d'aquesta empresa propietat d'Isak Andic, l'home més ric de Catalunya. Els mitjans de la banca van amagar també que darrere l'escàndol de Sacyr a Panamà hi ha la família Carceller, propietària de l'empresa cervecera Damm i implicada en un important escàndol fiscal. De la mateixa manera, els diaris passen molt de puntetes al voltant de l'escàndol fiscal protagonitzat per l'empresa Agrolimen, propietària de marques com Gallina Blanca, Pans&Company o Affinity.

Manipulació de manifestacions

De manera sistemàtica, els mitjans ens mans de la banca es posicionen en contra de les manifestacions en què participen milers de ciutadans. Una de les estratègies és minimitzar l'afluència de gent. L'últim exemple el va protagonitzar el diari El País amb les marxes de la dignitat, on va comptabilitzar 50.000 manifestants, una xifra objectivament errònia, com s'ha denunciat des de les xarxes socials. Una altra estratègia és posar el focus en els aldarulls, encara que siguin aïllats i, moltes vegades, un cop acabada la manifestació. Una política informativa que respon, en ocasions, als interessos dels responsables polítics o policials. Per últim, si no hi ha incidents sempre queda informar de la manifestació... a la pàgina 91.

Fletxa vermella per a Colau, fletxa verda per a Bagó

La PAH és un dels més grans maldecaps de la banca. Per això la premsa ha carregat de mil maneres contra la plataforma i una de les seves cares visibles, Ada Colau. Al setembre de 2012 El Periódico de Catalunya (en mans de La Caixa) donava a Colau una 'fletxa vermella' perquè uns activistes de la PAH s'havien emportat aliments de primera necessitat d'un supermercat de Vilafranca. «Una acció justiciera però no justa» sentenciava el diari. Poques setmanes abans, el diari donava una 'fletxa verda' a l'empresari convergent Ramon Bagó, amo del Grup SERHS, 'una companyia exemple d'èxit'. El Periódic oblidava que el senyor Bagó estava sent investigat per rebre contractes irregulars de la sanitat pública que van reportar desenes de milions d'euros en contractes a l'empresa 'exitosa' de Bagó. Està clar que La Caixa (i al seus diaris) prefereixen 'empresaris d'èxit' com Bagó abans que persones i organitzacions que deixen en evidència les seves pràctiques.

Sabies que...

El 1995 la justícia va processar l'amo de La Vanguardia, **Javier Godó**, 'per crear una xarxa d'escoltes il·legals a nombroses personalitats de la vida política i econòmica'. La justícia va absoldre Godó però la sentència va considerar provat que components de l'equip de seguretat de La Vanguardia van realitzar vuit intervencions telefòniques il·legals i l'editoria va encarregar l'obtenció d'informació de les activitats de persones que considerava 'antagonistes'.

L'avió que va utilitzar **Francisco Franco** per iniciar el cop del 36 va ser llogat a Londres pel corresponent del diari ABC, **Luís Bolin**.

L'any 2011 el fundador del diari El País, **Juan Luis Cebrián**, va cobrar un sou de 12 milions d'euros.

Plácido Vázquez Diéguez, exconseller d'Unidad Editorial (empresa editora d'El Mundo) va ser un dels imputats en la trama Gürtel per canalitzar suposats pagaments il·legals.

A finals de la dècada de 1980, quan **Jorge Fernández Díaz** dirigia el PP a Catalunya, **José Antich**, que cobria la informació del partit per a El País, rebia periòdicament sobres amb gratificacions, sovint en efectiu, segons han explicat amb gran detall fonts coneixedores de les tripes comptables de la formació'.

Això és un petit tastet de la informació publicada als llibres *Traficantes de informació* i *Papel Mojado*. 100% recomanats.

«Quan un grup deu 5.000 milions a la banca ja està clar que el propietari no és necessàriament el que seua a la junta d'accionistes»
«En altres èpoques l'increïble indult d'Alfredo Sáenz (Santander) obriria el diari, en comptes d'estar arraconat en un racó perdut»
«El problema no és que la banca operi com a tal, sinó que la banca es converteixi en editora de premsa»

Pere Rusiñol es presenta així a Twitter (@pererusi): «Me divertí en El País y en Público, pero los tiempos están cambiando. Ahora montando Alternativas Económicas y destornillándome en Mongolia».

«És fàcil comprendre que no pugui aparèixer en un diari un article d'opinió que demani la nacionalització de la banca si cada dia s'hi anuncia el BBVA, que pot ser accionista del mitjà.»

«Del que menys informen els mitjans és precisament d'ells: qui en són els amos, a quines altres empreses participen, quins bancs els presten diners, quant cobren els seus directius, com exploten els seus treballadors...»

Pascual Serrano és periodista. L'any 96 va fundar la publicació electrònica *Rebellion.org*. Va ser assessor de *TeleSur*. És autor de *Desinformación. Cómo los medios ocultan el mundo* i *Traficantes de Información*, entre d'altres.

«Els mitjans de comunicació són eines de creació d'opinió massa importants per deixar-les a l'arbitri de l'anomenat lliure mercat»

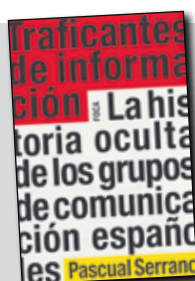
«Cotitzar en borsa fa prioritzar els ingressos (...) per sobre de qualsevol altre aspecte, la qual cosa porta a orientar-se més cap a les preferències dels anunciants (...) amb independència de les conseqüències que això pugui tenir sobre la qualitat!»

Núria Almiron és doctora en Periodisme per la UAB i professora del Departament de Comunicació de la UPF. La seva recerca està centrada en l'economia política de la comunicació.

«Els diaris són les joguines d'uns pocs homes rics. El capitalista i l'editor són els nous tirans que s'han apoderat del món. No necessitem una censura per a la premsa. La premsa mateixa és la censura. Els periòdics van néixer per dir la veritat i avui existeixen per impedir que la veritat sigui dita»

Per aprofundir-hi

La propietat dels mitjans de comunicació és un tema silenciats però que, per sort, ha estat estudiat en profunditat. Si vols aprofundir-hi t'ofereixo alguns títols.

Traficantes de información
Pascual Serrano
Ed. Foca
ISBN 9788496797505

Papel Mojado
Mongolia
Ed. Debate
ISBN 9788499923062

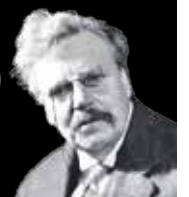
Núria Almiron
Núria Almiron és investigadora del Departament de Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra. Ha publicat nombrosos treballs sobre mitjans de comunicació que podeu trobar a www.almiron.org

Media.cat monitoritza diàriament els continguts dels diaris i analitza la manera com la premsa tracta (o no tracta) els temes d'actualitat.

Gilbert Keith Chesterton

Escriptor i periodista britànic (1874-1936)

I AIXÒ, QUI HO PAGA ?

8.588€

Per Albano Dante Fachin
Un diari pot tenir el millor disseny, el millor paper i, fins i tot, els millors periodistes... però al final, qui decidirà què es publica i què s'oculta, serà l'amo, el que posa els diners. Qui paga, mana. Com hem vist a les planes anteriors, l'amo de la major part dels diaris que trobem als quioscos són els bancs. I això es nota.

8.588€
Les 12 planes que tens a les mans valen diners. En total, les 145.000 còpies que hem fet han costat 8.588€. Els diners, però, no els ha posat cap banc, ni cap partit polític, ni cap fundació opaca, ni cap

empresari ric. Aquesta publicació tampoc no ha rebut cap subvenció de cap govern, ni municipal, ni autonòmic ni estatal. Els 8.588€ han sortit de les butxaques de 1.619 persones que han posat diners perquè aquest exemplar arribi a les teves mans.

Qui hi ha darrere?
«Cal fer alguna cosa». Aquesta era la frase que sempre es repetia en les reunions d'un grup de persones que treballam des de fa anys en diversos mitjans de comunicació, farts de veure els silencis i la manipulació que exercixen els mitjans en mans dels bancs. Calia fer alguna cosa,

Qui decideix què es publica i què s'oculta sempre és l'amo. Qui paga, mana.

1.619 persones han posat els diners necessaris perquè aquest exemplar arribi a les teves mans

però què? Sense diners, sense subvencions i sense propietats per hipotecar les opcions eren poques. Tot i així, estava clar que calia fer alguna cosa. Finalment, després de donar

moltes voltes es va prendre la decisió: «Segur que allà fora hi ha molta gent que també creu que cal fer alguna cosa. Contactem-hi». Així, el dia 15 de febrer de 2014, l'Albano Dante Fachin i la Marta Sibina i Camps vam obrir una campanya de micro-mecenatge per obtenir els diners necessaris per imprimir quatre edicions de 145.000 exemplars cadascuna. Al cap de 40 dies 1.619 persones havien aportat els diners necessaris per posar en marxa el projecte. Així, darrere d'aquestes pàgines no hi ha bancs, ni partits ni subvencions. Només gent que sap que «cal fer alguna cosa».

PER QUÈ 145.000 EXEMPLARS?

Com hem vist a les pàgines anteriors, cada dia els diaris propietat de la banca inunden bars, oficines i llars amb un objectiu: fer arribar a molta gent la seva versió de la realitat. Alhora a Catalunya hi ha diversos projectes periodístics independents i rigorosos que intenten posar llum allà on els mitjans dels bancs volen foscor. Lamentablement, tot i la seva qualitat, aquests projectes ho tenen molt difícil per arribar al gran públic. Sense subvencions, sense crèdits dels bancs i sense anuncis de grans multinacionals, és difícil omplir els trens d'exemplars gratuïts com fa La Vanguardia cada matí gràcies als 9 milions d'euros en subvencions que

ha rebut des que Artur Mas és president. La intenció d'aquesta publicació és trencar el cercle. Ho explicàvem així en la campanya per recaptar fons: «Creiem que podem començar a fer front als mitjans de la banca. Per això us volem fer la següent proposta: La Vanguardia és el diari amb més difusió de Catalunya, amb una mitjana de 143.000 exemplars diaris. La nostra idea és posar en marxa una publicació massiva i gratuïta de 145.000 exemplars. Us proposem inundar Catalunya amb la informació que ens volen amagar. Un mitjà massiu que no degui res ni a bancs, ni a partits ni a governs. Us proposem posar un exemplar del cafeamblet a

La publicació amb més exemplars de Catalunya

Exemplars per edició

cafeamblet	145.000
La Vanguardia	143.705
El Periódico	91.976
El País	28.004
El Punt Avui	24.358
Diari Ara	13.527
El Mundo	10.695
Segre	9.954
Diari de Tarragona	9.731
La Razón	7.752
Diari de Girona	5.803
ABC	4.098

FONT: OJD I COMUNICACIO21.CAT

Estàs pensant que la comparació no és correcta perquè els diaris surten cada dia i el cafeamblet un cop al mes? Aquí ho expliquem: bit.ly/1epagH

cada bar, a cada sala d'espera, a cada tren, a cada botiga, a cada hospital i a cada perruqueria de Catalunya. Informació alternativa però a la vegada massiva». Un cop finalitzada la campanya vam preguntar als nostres 1.619 mecenes per què havien donat diners. Un 90,5% va respondre: «Perquè altra gent conegui coses que jo ja sabia». Així, un dels objectius principals d'aquestes pàgines és fer arribar informació que els mitjans amaguen, i fer-la arribar alt i clar. Per fer-ho, calen molts exemplars. Durant els pròxims quatre mesos posarem en circulació 580.000 exemplars. Amb 145.000 exemplars, aquesta que tens a les mans és la publicació amb més tirada de Catalunya.

DE QUÈ PARLAREM?

VOLEM

EXPLICAR QUINES EMPRESES OPEREN A PARADISOS FISCALS I POSAR-NE EL NOM BEN GROS A LA PORTADA.

DETALLAR LA TRAMA QUE PERMET A LA CAIXA INFILTRAR-SE A L'ESCOLA PÚBLICA.

POSAR NOMS, COGNOMS I FOTO ALS RESPONSABLES DE L'ESTAFA A LA SANITAT PÚBLICA.

QUE TOTHOM SÀPIGA EL DIA, L'HORA I EL LLOC DE CADA COMPAREIXENÇA JUDICIAL ESCANDALOSA.

DENUNCIAR CADA SILENCI CÒMPLICE DE LA PREMSA EN MANS DE LA BANCA.

PERÒ SOBRETOT

VOLEM FER VISIBLE UN NOU MÓN QUE ESTÀ NAIXENT.

VOLEM IMPRIMIR 145.000 EXEMPLARS AMB LA DATA DEL PROPER DESNONAMENT PERQUÈ LA PROPERA VEGADA EN COMPTES DE 50, SIGUIN 500 LES PERSONES QUE FAN COSTAT A LES VÍCTIMES.

VOLEM IMPRIMIR 145.000 EXEMPLARS CADA MES EXPLICANT BARRI A BARRI COM LLUITAR CONTRA LES LLISTES D'ESPERA A LA SANITAT I DONAR EINES PER FER EFECTIUS ELS DRETS SANITARIS.

VOLEM IMPRIMIR 145.000 EXEMPLARS CADA MES EXPLICANT LES VAGUES DELS TREBALLADORS DE PANRICO, DE COCACOLA O DE QUALSEVOL ALTRA EMPRESA ON ELS TREBALLADORS LLUITIN PELS SEUS DRETS... I PELS DE TOTS.

VOLEM QUE TOTHOM SÀPIGA QUE HI HA GENT QUE S'ESTÀ ORGANITZANT PER DEFENSAR L'HABITATGE, L'EDUCACIÓ, L'AIGUA, LA SANITAT I ELS DRETS DE TOTS

ENDEFINITIVA

VOLEM INUNDAR CATALUNYA AMB TOTA AQUESTA INFORMACIÓ QUE ELS MITJANS DELS BANCS TANTES VEGADES AMAGUEN O MANIPULEN.

VOLEM PORTAR UN EXEMPLAR AMB AQUESTA INFORMACIÓ A CADA BAR, A CADA OFICINA I A CADA ESCOLA, I ARRIBAR ALLÀ ON NO ARRIBEN FACEBOOK NI TWITTER.

VOLEM FER UNA MENA DE FACEBOOK DE PAPER, UN RETUIT ANALÒGIC PER FER ARRIBAR LA INFORMACIÓ QUE LA BANCA AMAGA.

ISOBRE EL PROCÉS?

EL DEBAT SOBRE LA SOBIRANIA POLÍTICA CATALANA ESTÀ SENT ÀMPLIAMENT COBERT PER MITJANS DE COMUNICACIÓ DES DE DIFERENTS ENFOCAMENTS I TENDÈNCIES. DES D'AQUESTES PLANES VOLEM CONTRIBUIR-HI PARANT ATENCIÓ A LA SOBIRANIA SOCIAL, CULTURAL I ECONÒMICA, ASPECTES QUE MASSA VEGADES ES VOL QUE PASSIN DESAPERCEBUTS.

ENS HI AJUDES?

PER QUÈ CONTROLEN LA INFORMACIÓ?

«Una de les eines emprades i més eficaces per aconseguir l'hegemonia social és el control dels mitjans de comunicació, dels seus continguts i de les persones que s'hi expressen. I la primera cosa que calia fer era, i és, destruir o reduir al no-res el sistema immunològic de la societat: el pensament crític.

Sense pensament crític, concebut com a mètode per analitzar l'estructura i la consistència dels fets, les proposicions o els raonaments que en general s'accepten com a certs en la vida quotidiana, no hi ha debat democràtic. Sense pensament crític ni debat democràtic les "veritats" s'introdueixen en el pensament

individual i col·lectiu conformant un pensament únic, indiscutit. Sense el debat lliure de les idees, no hi ha democràcia.»

Josep Cabayol
Periodista i membre de l'Associació SICOM

LA INFORMACIÓ, O LA PAGUEM ENTRE TOTS O LA PAGA LA CAIXA. PARLEM?

No acceptarem publicitat de bancs que desnonin, ni d'empreses que tinguin seus a paradisos fiscals, ni d'empreses que no respectin els drets dels treballadors. Tampoc no acceptarem crèdits d'aquests bancs. No acceptarem subvencions de cap govern ni publicitat institucional de cap mena.

Però, llavors, com mantindrem aquest projecte comunicatiu? Doncs de l'única manera que garanteix la independència i la llibertat informativa: amb el suport de la ciutadania.

Aquest projecte neix amb la intenció de començar a plantar cara. I l'única manera és fer-ho entre tots. Per això, a continuació et convidem a col·laborar-hi econòmicament. A canvi, ens comprometem que cada més hi haurà 145.000 exemplars als carrers de Catalunya plantant cara a la manipulació, al silenci i la mentida. A més ens comprometem a enviar-te trimestralment tota la informació econòmica del projecte. Rebràs còpia de totes les factures, contractes i despeses perquè sàpigues en què ens gastem cada euro.

Estem treballant també per posar en marxa sistemes de «redacció oberta» que permetin triar i treballar la informació de manera conjunta i democràtica. I no parlem només de participació, sinó de poder de decisió.

Els col·laboradors rebran també, de manera setmanal i per correu electrònic, un resum sobre el dia a dia de fer una publicació. Així, si vols participar-hi i vols que a Catalunya la publicació amb més exemplars no sigui propietat d'un comte o d'un banc, sinó del poble, el teu suport és fonamental. Perquè la informació, o la paguem entre tots, o la paga La Caixa.

PD: Hi insistim. No acceptarem publicitat

de bancs ni d'empreses que utilitzin paradisos fiscals. No acceptarem cap mena de subvenció ni publicitat institucional. Si aquesta decisió fa inviable el projecte, preferim dedicar-nos a una altra cosa.

Fer donacions.

Pots fer una donació puntual o fer-te subscriptor.

Al nostre web trobaràs les diverses opcions així com les diferents maneres de fer el pagament: amb PayPal, amb targeta de crèdit, amb targeta de dèbit, etc.

Visita el nostre web i, si creus que aquest projecte val la pena, participa:

cafeamblllet.com

Ingressos bancaris

Si prefereixes el mètode tradicional, pots fer un ingrés al CC de l'Associació cafeamblllet.com:

IBAN ES17
3025 0900 87 1400015132

A l'ingrés, indica'ns el correu on vulguis rebre tots els detalls del finançament d'aquesta revista.

SI LA TEVA EMPRESA:

no desnona, si no ha estat rescatada amb diners públics ni té seus a paradisos fiscals, tenim una bona notícia: pots posar un anunci a la revista amb més tiratge de Catalunya.

ET POTS ANUNCIAR!

Posem a la teva disposició una eina publicitària per arribar a centenars de milers de persones arreu de Catalunya. Efectivitat publicitària que comparteix els valors del 99% dels teus clients.

Si vols que t'enviem les nostres tarifes, escriu-nos a cafeambllletcatalunya@gmail.com

Digues!

Si tens qualsevol dubte sobre com col·laborar o com anunciar la teva empresa, envia'ns un missatge:

686 99 11 37

SERVIRÀ PER A ALGUNA COSA AQUEST PERIÒDIC?

Prop de 1.700 persones han dedicat temps i diners per què aquestes 12 planes que tens a les mans arribin a tots els racons de Catalunya.

Les persones que participem en aquest projecte creiem que és indispensable i imprescindible que existeixin mitjans lliures, que no estiguin en mans de la banca i els partits polítics. Aquestes 12 pàgines són un intent de crear un nou espai lliure i n'estem molt orgullosos.

Perquè ja n'hi ha prou de mitjans que oculten els escàndols dels bancs que els financen.

Perquè ja n'hi ha prou de mitjans de tapen la corrupció «dels seus».

Perquè ja n'hi ha prou dels tertulians —sempre els mateixos— que repeteixen com lloros els argumentaris que els dicten els poderosos.

Perquè ja està bé de mitjans que criminalitzen els ciutadans que lluiten.

Perquè ja està bé de callar davant la manipulació sistemàtica.

Les 1.700 persones que impulsem aquestes 12 pàgines creiem que paga la pena sortir al carrer a posar llum allà on uns quants volen foscor.

Ja n'hi ha prou de tertulians que repeteixen com lloros el que dicten els poderosos

Creiem que cada exemplar és una oportunitat de canviar el món.

Som realistes i sabem que aquestes 12 planes no seran suficients per trencar tot el silenci que esclafa el patiment de tants i que amaga la impunitat d'uns pocs. Però, com diem, som realistes i per això estem convençuts que val la pena intentar-ho.

Servirà aquest projecte per canviar alguna cosa? Nosaltres creiem que sí. Estem segurs que totes les accions tenen el seu impacte. Creiem que cada exemplar que alliberem als carrers és una oportunitat de canviar-ho tot. Esperem que us agradi i us sigui útil.

Marta Sibina i Camps
Albano Dante Fachin

Membres de
l'Associació cafeamblllet.com

CAL QUE LA CIUTADANIA ADMINISTRI ELS RECURSOS

Per què els governs donen diners públics a mitjans de comunicació privats? Doncs per aconseguir el favor de les grans corporacions que els controlen o per correspondre-hi. Resultat: els interessos dels governs dits democràtics i els del poder econòmic que vol i té el control polític, acaben sent els mateixos. (I que ens perdonin les excepcions).

Per tant, els missatges que el Poder difon a través dels mitjans que controla —quasi tots— per mantenir l'hegemonia social i que són contraris als interessos de la ciutadania, els paguem entre tots. I no tan sols comprant el mitjà o empassant-nos-en la publicitat, sinó també perquè els governs dediquen una part dels nostres impostos a mantenir el poder.

El dret a la informació és propietat de la ciutadania i ha de ser la ciutadania qui el controla i n'administri els recursos.

La ciutadania, els moviments socials, han de crear plataformes d'informació ciutadanes que vagin als ajuntaments, als parlaments, als governs i fiscalitzin i auditin els recursos malversats en propaganda i compra de voluntats, els recuperin i els destinin a crear mitjans independents en què la ciutadania triï la informació i els periodistes la desenvolupin. Això permetria crear feina retribuïda dignament i retornar als principis del periodisme: pluralitat, foment del pensament crític i del debat democràtic i suport al bé comú i a la majoria, la ciutadania.

Solidaritat i Comunicació (SICOM) sicom.cat

EL PERIODISME S'OBRE PAS

Alguns en diuen «periodisme alternatiu». D'altres en diuen «periodisme independent». Nosaltres preferim dir-ne simplement «periodisme». Perquè quan el periodisme no dona veu a les alternatives, no és periodisme. I quan el periodisme no és independent, tampoc. A Catalunya i a la resta d'Espanya cada cop són més els mitjans que aposten per fer periodisme lluny de les

ingerències de la banca i de les oficines de premsa de partits i grans empreses. Diaris digitals, ràdios, televisions en línia i revistes treballen per oferir un relat de la realitat al servei dels ciutadans, i no al dictat del poder econòmic i polític. Un dels objectius de cafeamblllet.com és donar visibilitat a aquestes propostes periodístiques. La idea és acostar als nostres lectors propostes periodísti-

ques que els ajudin a tenir una visió més àmplia del que passa al nostre voltant. Ahorra, ampliar les audiències d'aquestes propostes periodístiques és una manera d'enfortir-les i de crear comunitats al seu voltant que puguin fer-les viables. Remeneu, descobriu i, si alguna cosa us agrada, recordeu: l'única manera de crear, mantenir i enfortir el periodisme és implicant-s'hi!

Captura aquest codi i accedeix a una llista de mitjans independents elaborada col·lectivament. També la trobaràs a bit.ly/1jCUHjg

Edita: Associació cafeamblllet.com
cafeambllletcatalunya@gmail.com
Telèfon: 686 99 11 37
Dipòsit Legal: GI-107-2004

L'Associació cafeamblllet.com no comparteix necessàriament les diverses idees i opinions publicades.

CATALUNYA: EL PARADÍS DE LA SANITAT PRIVADA

La Generalitat traspasa 2.450M€ públics a les corporacions

Mentre els hospitals públics reben cada cop menys diners, les grans corporacions sanitàries privades reben milers de milions d'euros públics. Així, d'una banda es tanquen serveis públics i de l'altra, els governs donen diners al sector privat per prestar aquests serveis.

Segons l'últim informe d'IDIS, la patronal de la sanitat privada, la indústria de la sanitat privada espanyola va rebre contractes públics per valor de 7.600M€ anuals. Entre 2002 i 2011 els diners públics que s'emporta la sanitat privada van augmentar un 52%.

D'aquesta manera, el 2013 el 10% del total dels diners públics de la sanitat van acabar en mans de les empreses privades de salut. Una privatització en tota regla. Si posem la lupa a les comunitats

% DE DINERS DE LA SANITAT PÚBLICA DESVIATS CAP A LA CONCERTADA (2011)	
Catalunya	24,1
Canàries	10,3
Madrid	8,5
Navarra	7,6
La Rioja	7,3
Asturies	7,2
País Basc	7
Aragón	5

Font: IDIS

autònomes veiem que Catalunya és la comunitat que més lluny ha anat en aquest traspàs de diners públics a mans privades. Mentre que Madrid traspasa el 8% del seu pressupost sanitari a mans privades, Catalunya dona contractes per valor de 2.450M€, un 24% del total de la despesa. Així, es pot dir que una quarta part dels diners que tots els ciutadans paguen van a parar directament a mans privades.

ÉS MÉS BARATA LA PRIVADA?

L'any 2013 la Sindicatura de Comptes de València va advertir que la sanitat pública estava malbaratant 10 milions d'euros anuals en resonàncies magnètiques. La sanitat pública valenciana, en comptes de fer les resonàncies en centres públics, les derivava a centres privats. Segons l'estudi de la Sindicatura, la privada surt més cara:

Ressonància pública:

PVP 108€

Ressonància privada:

PVP 257€

UN GRAN NEGOCI PER ALS AMICS

Per què el govern prefereix donar diners als privats mentre retallen els públics? L'exemple de Josep M. Padrosa ens en pot donar algunes pistes.

J. M. Padrosa

Padrosa és la mà dreta del conseller Boi Ruiz al CatSalut. Alhora, Padrosa exercia d'apoderat d'un holding de 16 empreses del grup Corporació Fisiogestió. Doncs bé, 6 d'aquestes empreses van facturar només el 2012 més de 14M€ provinents del CatSalut, que ell mateix dirigeix...

Una cervesa molt amargant

Els amos de Damm i els impostos

Darrere dels anuncis estiuecs d'Estrella Damm s'amaga una realitat molt menys idíl·lica. En comptes de joves feliços i despreocupats trobem una família embolicada en greus escàndols. Un d'ells té a veure amb el pagament d'impostos. O, més ben dit, amb el pressupost no pagament d'impostos. El passat novembre la Fiscalia Anticorrupció va demanar 48 anys de presó per frau fiscal a l'ex-president de Damm i 14 per al seu fill, actual president. Els acusava de simular viure fora d'Espanya per no pagar impostos. Segons la fiscalia els Carceller s'havien dedicat a ocultar la renda i el patrimoni des de l'any 90 gràcies a un complex entramat empresarial amb presència a diversos pa-

radisos fiscals. Segons els investigadors el frau s'elevava a 73M€. El passat 2 de gener el jutge Pablo Ruz va arxivar la causa contra el fill i va deixar el pare del clan pendent de judici.

Una família molt poderosa

La família Carceller té un lloc destacat a la llista Forbes. A banda de Damm és el vice-president de Sacyr, protagonista d'un escàndol internacional per la construcció del Canal de Panamà. Tal i com destaca el web media.cat, els mitjans de comunicació catalans han passat per alt aquest fet. Al web del diari Ara, per exemple, no n'hi ha cap entrada. Per això recomanem els reportatges següents:

"Mango i Carceller: Els noms no són rellevants?". Anàlisi de l'Observatori de Mitjans Media.cat (bit.ly/1a7Jd0R)

"Els escàndols milionaris dels Carceller i els Godia, dues fortunes franquistes" de Marc Font. (bit.ly/1hTaHub)

La vergonya de Petromiralles a l'Àfrica

L'empresa de l'Anoia implicada en l'expulsió de més de 600 persones de les seves terres a Guinea Bissau

Fa mesos que la major part dels mitjans de comunicació passen de puntetes per sobre l'escàndol judicial protagonitzat per, Josep Maria Torrens, alcalde de CiU a Santa Maria de Miralles i director de Petromiralles, l'empresa de benzineres que té un procés obert a l'Audiència Nacional per blanqueig de diners, frau fiscal i falsedat documental, i on s'haurien defraudat més de 100 milions d'euros en 2 anys.

Ara, però, la periodista Susana Hidalgo ha obert un nou front publicant el reportatge «Així ha expulsat una empresa espanyola 600 persones de la seves terres a Guinea Bissau». La història posa

els pèls de punta. L'any 2010 l'empresa Agrogeba, vinculada a Petromiralles, va desembarcar a Guinea Bissau per cultivar arròs. «Quan van arribar l'empresa va tallar els camins i va contractar guàrdies armats» per evitar que passés ningú. «Les comunitats afectades» explica el reportatge publicat pel Diari.es, «denuncien que les terres els pertanyen perquè les cultiven de manera històrica i que Agrogeba els ha obligat a traslladar-se a terres menys fèrtils i llunyanes». L'empresa addueix que desconeixia que les terres estiguessin ocupades per agricultors locals i que el seu acord va ser amb el govern local. El reportatge recull condicions de treball aberrants,

mort de bestiar de la comunitat, ús d'agrotòxics i les denúncies fetes per Oxfam i altres organitzacions que denuncien l'acaparament de terres per part de diverses multinacionals. Per acabar, segons els pobladors de la zona «tot i que ningú no li va demanar res, l'empresa es va oferir construir una escola i un centre de salut» però tampoc no ho han complert. El gerent d'Agrogeba, l'igualadí Jaume Pons, diu que «ara no tenim diners per fer obra social».

«Así ha expulsado una empresa española a 600 personas de sus tierras en Guinea Bissau». bit.ly/Ld7QU0

Tota la informació sobre el Cas Petromiralles en relació amb el frau de prop de 100M€. bitly.com/1hbb7Z

elboenuestrodecadadia.com

el BOE nuestro de cada día.

Defensa dona 700.000€ a un 'empresari' indultat

Sorpresa al Butlletí Oficial de l'Estat

La història la va descobrir la periodista Eva Belmonte, que cada dia es llegeix el Butlletí Oficial de l'Estat (BOE). Diem 'descobrir' perquè la història estava publicada en dues parts. Primera part: al juliol de 2011 Miguel Alonso Ramírez va ser condemnat a 3 anys de presó per un delictes urbanístic. Però Ramírez no va trepitjar la presó. El passat 31 d'octubre el Consell de Ministres va aprovar un indult per al senyor Ramirez que, a més de cometre delictes urbanístics, és el president de la Unión Deportiva Las Palmas. L'indult va ser publicat al BOE el passat 21 de novembre. Segona part: el BOE encara tenia sorpreses agradables per a Ramirez. 5 setmanes després de la publicació de l'indult el BOE va publicar que l'empresa de Ramirez es feia amb dos contractes amb el Ministeri de Defensa per valor de més de 700.000€.

Així, doncs, en 5 setmanes, un delinqüent condemnat es va convertir en un empresari amb sucosos contractes públics. No hi ha res com sortir al BOE!

Animación 3D y Efectos Visuales
www.WanderStudios.com

Segueix el so de la llum.
Desperta el nostre patrimoni de gira per monestirs.

4/5 Seu d'Egara de Terrassa - 10/5 S.M. Franqueses - 31/5 Cellers
Més informació i dates de la gira: www.lacerimoniadelallum.com

ELS CARULLA: La increïble història d'una gran família investigada per Hisenda

Un jutge archiva **dues vegades** la causa contra els germans Carulla, membres d'una de les 10 famílies més riques d'Espanya. Gràcies a la persistència d'un fiscal, **han pagat 9,4M€ de multa.**

Que no et faci mandra! sembla un text molt llarg però en 4 minuts el tindràs llegit. Aquesta història canviarà la teva visió de les inspeccions d'Hisenda, dels jutges d'instrucció, dels fiscals... i de la sopa de sobre!

· Per Albano Dante Fachin

T'asseguro que després de llegir aquesta història res no tornarà a ser igual per a tu: ni la declaració de la renda, ni les inspeccions d'Hisenda ni la justícia. Fins i tot el gust de la sopa de sobre haurà canviat. Tot va començar l'any 2006, quan l'Agència Tributària va escorcollar la seu espanyola del Banco Espírito Santo (BES) en una operació contra el blanqueig de capitals. Entre els documents trobats hi havia informació sobre els negocis dels sis germans Carulla, propietaris del grup Agrolimen, empresa vinculada a marques com Pans&Company, FresCo, Affinity o Gallina Blanca. Amb la informació trobada al BES, l'any 2008 es va obrir una investigació al voltant dels negocis dels sis germans Carulla, propietaris de la desena fortuna espanyola. Al desembre de 2010 Hisenda posa la lupa sobre un complex entramat de societats financeres domiciliades a diversos països i paradisos fiscals. Segons Hisenda els Carulla van simular una compravenda d'accions entre societats del mateix grup per valor de 61 milions d'euros amb l'objectiu de no haver de tributar per aquests diners.

Comença el ball judicial

El cas va quedar en mans del jutjat número 4 de Barcelona. El jutge instructor del cas va ser Josep Miquel Porras. Però què és un «jutge instructor»? Val la pena detenir-se un moment en aquest punt. El jutge instructor té la missió de determinar si hi ha indicis de delictes davant una acusació. Si el jutge instructor veu indicis de delictes el que fa és enviar el cas a un jutge penal perquè s'obri un judici oral. En el cas dels germans Carulla tenim dos acusadors: l'Agència Tributària (AT), que denuncia que no s'han pagat els impostos que s'haurien d'haver pagat, i el Fiscal, que acusa en nom de l'Estat.

Què li passa a l'instructor?

A principi de 2011 el jutge instructor imputa un dels germans Carulla, Jordi, per delic-

Els germans Carulla són propietaris d'Agrolimen, l'empresa que controla Pans&Company, Gallina Blanca, Affinity, Bicentury i FresCo, entre d'altres.

te fiscal, i el crida a declarar. A la seva declaració Jordi Carulla va dir que «no recordava els detalls de les operacions», segons va explicar el diari El País. Després d'aquesta declaració el jutge instructor decideix imputar els altres cinc germans.

Sis mesos més tard, l'Agència Tributària presenta al jutge instructor un informe demolidor que ratifica les sospites: «El frau fiscal dels Carulla puja fins al milió per germà» van titular diversos mitjans. Amb aquesta informació aportada per l'Agència Tributària i amb l'acusació del fiscal, el jutge instructor havia de decidir si hi veia suficients indicis de delictes. Finalment, dos anys després d'haver iniciat les investigacions, el jutge instructor decideix archivar el cas dels germans Carulla. Segons ell, no hi havia indicis de cap comportament delictiu per part dels Carulla.

I això és normal?

Tant l'Agència Tributària com el Fiscal estan convençuts que els Carulla han comès un delictes però el jutge instructor no ho veu. Cada dia els jutges instructors archiven causes en què no veuen indicis de delictes malgrat que el fiscal cregui que sí. Però el que passa a partir d'aquest punt a la història dels Carulla no és normal. Gens normal.

El fiscal del cas, Francisco Bañeras, no està d'acord amb la decisió del jutge instructor i juga una carta per evitar que els Carulla escapin: presenta un escrit a l'Audiència Provin-

cial de Barcelona demanant que es reobri el cas. Bañeras escriu: «existeixen indicis de càrrec suficients» per sostenir que els Carulla van defraudar Hisenda. «Es van succeir una sèrie de negocis», explica el Fiscal a l'Audiència de Barcelona, «dirigits a donar aparença de pulcritud fiscal». Després de llegir l'escrit del fiscal, els tres jutges que integren l'Audiència de Barcelona acorden per unanimitat ordenar al jutge instructor, Josep Miquel Porras, reobrir la investigació contra els Carulla.

Un jutge capritxós?

El jutge instructor es veu obligat a reobrir el cas. Pocs dies després arriba al seu despatx un altre informe de l'Agència Tributària. Aquest és més contundent i més detallat que els anteriors. Segons aquest nou informe els Carulla han defraudat el 2006 més de 2 milions d'euros de l'Impost Sobre la Renda. Així mateix l'Agència Tributària xifra en 9,2 milions d'euros les retencions que hauria d'haver fet l'empresa Arborinvest S.A., propietat dels Carulla. Ara el jutge instructor té tots els elements sobre la taula: els informes de l'Agència Tributària, l'escrit del fiscal i l'ordre de l'Audiència de Barcelona per reobrir el cas. Amb aquesta informació, el jutge instructor Josep Miquel Porras decideix... archivar el Cas Carulla per segona vegada.

El dia de la marmota

Qualsevol imputat voldria un jutge instructor així. Malgrat

que els informes de l'Agència Tributària, els escrits del fiscal, de l'Advocacia de l'Estat i de l'Audiència Provincial apunten els acusats, el jutge instructor es resisteix a enviar els imputats a judici. I no un cop. Dos.

Davant d'això, el fiscal torna a fer un escrit a l'Audiència de Barcelona per explicar que el jutge ha tornat a archivar el cas: «En un acte que no té una altre qualificació que la insubordinació oberta» el jutge instructor ha tornat a archivar el cas «sense aportar cap fonament ni argument diferents dels que ja va intentar posar de manifest» la primera vegada que va archivar el cas.

El fiscal està molt enfadat amb el jutge instructor Josep Miquel Porras: «Repetir la decisió [d'archivar el cas] no és sinó una taima empleada per profiar, sense fonament, sostenint una doctrina que va ser palmàriament descartada en un exercici d'inexplicable contumàcia». El fiscal indica la Audiència que tot plegat és «una qüestió que ja ha estat resolta» i adverteix del perill d'entrar «en un dia de la marmota processal». El fiscal troba tan inexplicable la decisió del jutge instructor que assenyala que estan davant «una decisió a la qual no trobem cap altra justificació que la del seu propi caprici» i fa una curiosa comparació: «[el jutge instructor] ha decidit saltar-se el mandat fent-nos retrocedir a tots fins a situar-nos a l'octubre del mes passat, com si es tractés d'un d'aquells jocs de taula on et penalitzen i et fan 'tornar a la

casella de sortida». Finalment, el fiscal demana a l'Audiència que «ponderi» si el jutge instructor Josep Miquel Porras ha comès alguna falta o delictes. Finalment Porras es va veure obligat a reobrir el cas contra els Carulla.

Amb diners s'arregla

Archivar un cas dos cops en contra del criteri del fiscal, de l'Audiència i de l'Agència Tributària és normal? Diversos advocats consultats coincideixen: «Això no és normal». I menys quan les proves són tan concloents. Tan concloents que finalment la defensa de Lluís Carulla i la Fiscalia (amb un fiscal diferent) van arribar a un acord pel qual Carulla admet la seva responsabilitat en el frau i accepta pagar 6,4 milions —més 3 d'interessos— amb l'objectiu de no arribar al judici que el jutge instructor va frenar en dues ocasions. Carulla també assumeix una pena de presó de 20 mesos per cinc delictes contra la Hisenda pública. És a dir, només 4 mesos per delictes, ja que la Fiscalia hi aprecia dos atenuants: reparació del dany (ja que torna la quantitat defraudada) i «dilacions indegudes». Amb aquest pacte, els altres cinc germans Carulla queden exculpats.

Preguntes: Com és que el jutge instructor Josep Miquel Porras no va veure els indicis? Com és que malgrat que l'Agència Tributària, el fiscal i l'Audiència li aportaven la informació necessària, el jutge instructor, Josep Miquel Porras, va archivar el cas, no una, sinó dues vegades? Com pot ser que una persona en un lloc de tanta importància pugui cometre un error tan greu? I l'última: algú investigará aquesta cadena d'errors de Josep Miquel Porras que ha estat a punt de costar-nos 9,4 milions d'euros? Seria interessant conèixer tots els detalls d'aquest escàndol.

LA FAMÍLIA

> **Artur Carulla:** President de la Comissió de Nomenaments i Retribucions de Repsol. Conseller de Telefónica a Catalunya.

> **Mariona Carulla:** Presidenta del Palau de la Música.

> **Fundació Lluís Carulla:** Entitat fundada pels germans Carulla per «promocionar la cultura catalana». Aquesta fundació és accionista del diari Ara. El pagament de la multa de 9,4M€ no ha estat recollit a les pàgines d'aquest diari.

UNA GALLINA BLANCA I SOLIDÀRIA?

Mitjans de tota Espanya es van fer ressò de la campanya de l'empresa dels Carulla, Gallina Blanca, vinculada als Carulla: «Con Avecrem, tu ayuda se nota». L'empresa donaria al Banc d'Aliments un plat de sopa per cada dos sobres buits que enviessin els seus clients, fins a un màxim de 500.000. Fem números. Amb cada pastilla d'Avecrem es poden fer 4 plats de sopa. 18 pastilles costen 2,33€ al supermercat. Això vol dir que un plat de sopa Avecrem costa 0,03€ i 500.000 plats de sopa costen 15.000€. Amb els 9,4M€ que els propietaris de Gallina Blanca van pagar a Hisenda es poden comprar 313 milions plats de sopa. Als usuaris del Banc d'Aliments els convé que els Carulla paguin tots els seus impostos. Molt més que no pas que de tant en tant «regalin» 500.000 plats de sopa. I que els mitjans informessin d'aquestes pràctiques.

BREU

(però important)

5.000€ al mes per contactar amb Boi Ruiz?

L'expresident de l'Institut Català de la Salut (ICS), Josep Prat, fa mesos que està multi-imputat per presumpta malversació, estafa i blanqueig. Però l'escàndol segueix creixent. El passat 23 de març es coneixien nous detalls del sumari de les investigacions del Jutjat núm. 3 de Reus oberteres arrel d'una denúncia de la CUP: Prat (segons el sumari) va començar a cobrar 5.000€ al mes de Bernardo Cosaldo, amo d'Ambulàncies Baix Ebre, només dos mesos després d'haver concertat una entrevista entre l'empresari i el conseller de sanitat, Boi Ruiz. L'empresa actualment monopolitza la concessió del servei d'ambulàncies al Baix Ebre. Aquests 5.000€ que, segons el sumari, cobrava Prat, cal sumar-los als 27.000€ mensuals que Prat cobrava en secret per gestionar Innova, l'empresa municipal de l'hospital de Reus. Si, heu llegit bé: 27.000€ mensuals de les arques públiques.

Tota la informació: «Josep Prat va fer de mediador entre un empresari sanitari i Boi Ruiz» bit.ly/1mE0U01

Has sentit a parlar del

MULTIREFERÈNDUM?

El sistema democràtic està vivint la crisi més important dels últims 40 anys. «No ens representen» es cridava a les places. Curiosament, però, davant aquesta crisi de la democràcia el carrer demana més democràcia.

Un exemple molt visible és la demanda de milers de persones per poder decidir sobre la independència de Catalunya. Però hi ha ganes de votar més coses: votar sobre els cultius transgènics, sobre el deute il·legítim, sobre el Barcelona World, sobre la MAT, sobre l'energia.

El passat 20 de febrer, i amb l'objectiu de votar sobre tots aquests temes, la plataforma Som el que Sembrem va proposar fer un multireferèndum. «Volem sotmetre a referèndum les decisions que s'estan imposant en diversos àmbits i que entenem contràries al sentit comú de la població», explica Gerard Batalla, un dels impulsors del multireferèndum. La idea és «expressar la voluntat popular de manera directa, de-

terminant i democràtica», com es pot llegir al web de la proposta, www.multireferendum.cat. Com que la informació és essencial per votar, la proposta va acompanyada d'una campanya per «facilitar informació contrastada i formes de debat i deliberació pública».

Com es vota?

La campanya de votacions començarà el proper 23 d'abril i durarà fins el 25 de maig. Els organitzadors proposen tres vies per exercir el vot. La primera és el vot electrònic, que es podrà exercir des del web de la plataforma. La segona via és presencial i permetrà votar a centres socials i espais públics on s'habilitaran urnes. Finalment, i coincidint amb les eleccions europees, el 25 de maig s'instal·laran urnes properes als col·legis electorals. «Entenem aquesta convocatòria com una primera onada i volem que d'aquest esforç ens en quedi una eina per seguir abordant problemàtiques» expliquen els organitzadors.

PER DECIDIR-HO TOT MUNTA UNA MESA

Si vols impulsar aquesta iniciativa al teu poble o al teu barri pots posar en marxa una mesa de votació. Per fer-ho només calen 3 persones. Hi ha dos tipus de meses: l'anticipada i la del dia de les eleccions europees.

La meses anticipades funcionaran del 17 de maig fins al 24 i es podran posar a casals, centres socials, ateneus o locals d'entitats sense ànim de lucre.

Les meses del dia de les eleccions només funcionaran el dia 25 de maig i s'instal·laran en les proximitats dels col·legis electorals.

Els interessats a promoure una mesa han de posar-se en contacte amb els organitzadors, que facilitaran tota la informació i documentació necessària.

LES PREGUNTES

Promotors: Som el que Sembrem

Quin tipus d'agricultura voleu que hi hagi a Catalunya? AMB TRANSGÈNICS SENSE TRANSGÈNICS

Promotors: CUP i Auditoria Ciutadana del Deute

Voleu que el Govern de la Generalitat de Catalunya deixi de pagar el deute i els interessos que la ciutadania declari il·legítims? SÍ NO

Promotor: Xarxa per la Sobirania Energètica:

Voleu que la ciutadania de Catalunya estableixi un control democràtic directe sobre el sector energètic? SÍ NO

Promotor: Comissions Promotores ILP rebutjades:

Voleu que el grup promotor d'una Iniciativa Legislativa Popular pugui sotmetre la seva proposta a referèndum vinculant? SÍ NO

Promotor: Plataforma Aturem BCN World:

Voleu que el projecte BCN World es tiri endavant? (Es vota al Tarragonès, l'Alt Camp i el Baix Camp) SÍ NO

Promotor: Ass. Defensa Serveis Públics (Lleida):

Voleu que el servei d'abastament d'aigua de Lleida sigui gestionat directament per l'Ajuntament? (Es vota a la ciutat de Lleida) SÍ NO

Promotor: Plataforma No a la MAT:

Voleu que es construeixi la línia de Molt Alta Tensió (MAT) de 400 kV? (Es vota a la Selva, el Pla de l'Estany, el Gironès, a l'Alt Empordà i el Baix Empordà) SÍ NO

IMPULSORS DEL MULTIREFERÈNDUM

T'hi uneixes?

· Som lo que sembrem · Assemblea de Plataformes de la PAH de Catalunya · Parlament Ciutadà · Plataforma per l'Auditoria · Ciutadana del Deute · Associació Dempeus per la Salut Pública · Comissió Promotora de la ILP per una Renda Garantida · CUP · Procés Constituent · Pirates de Catalunya · Plataforma Aigua és Vida · Xarxa per la sobirania energètica · Alternativa Verda Assemblea del 15M Sarrià-St.Gervasi · Associació Naturalistes de Girona · Ateneu La Torna · Ca la Dona · Col·lectiu a les Trinxeres · Dia de la Terra · Ecoconsum · Independència per canviar-ho tot Ponent-Pirineus · Plataforma Aturem el Fracking · ADENC · Raons Públiques · Plataforma pel Dret a la Salut · Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària · Raons Públiques del Poble Sec · Revista Sobirania Alimentària, Biodiversitat, Cultura · Slow food Terres de Lleida · Unió de Pagesos-sector ecològic · Unió de Plataformes (més de 70 plataformes pel territori) · Universitat Indignada · Ecologistes en acció · IC-V

L'alcalde de Girona es gasta 3,7M€ en una col·lecció d'art i ho carrega a la factura de l'aigua

La Plataforma Aigua És Vida destapa que l'alcalde va mentir sobre el tema a diversos mitjans

Ho va negar durant setmanes però al final la veritat ha quedat al descobert: els 3,7 milions d'euros que es va gastar l'alcalde de Girona en quadres sortiran de la factura de l'aigua dels ciutadans. A continuació us expliquem la història d'una alcaldada que donarà molt de sí.

Picasso en temps de crisi

La història va començar quan Carles Puigdemont, alcalde de CiU de Girona, va proposar comprar la col·lecció de quadres del crític d'art mort recentment, Santos Torroella. Diu Puigdemont que tenir aquesta col·lecció (amb obres de Picasso, Dalí i Miró) suposarà «una oportunitat de desenvolupament econòmic». Però la proposta va trobar un enorme rebuig ciutadà. El passat 15 de març, mentre es votava la proposta al ple, membres de la PAH i la Xarxa de Drets Socials es

van manifestar a les portes de l'ajuntament: «No tenim casa per penjar-hi quadres» cridaven.

Trànsfuges a favor

A nivell polític la cosa no anava millor i PSC, CUP i ICV van advertir que hi votarien en contra. Finalment i gràcies a l'abstenció del PP, el vot favorable d'un trànsfuga i el d'un membre de Reagrupament, la votació va quedar empatada. El vot de qualitat de l'alcalde va desempatar i la compra es va aprovar. Però els problemes de l'alcalde encara no havien acabat.

D'on surten els diners?

Una dels arguments més repetits durant les setmanes prèvies a la votació al ple era: «Gastar-se 4 milions d'euros en quadres en època de crisi és un escàndol». Però l'alcalde Puigdemont contestava: «l'Ajuntament no s'endeutarà

per fer la compra ja que els diners els posarà l'empresa de l'aigua». Efectivament, els diners per a la compra dels quadres surten dels 3,7 milions que l'empresa d'aigües AGISSA paga a l'ajuntament a canvi de la pròrroga de la concessió d'abastament d'aigua a Girona que el mateix Puigdemont va aprovar fa pocs mesos. Aquesta explicació, però, lluny de tranquil·litzar els gironins, va generar dubtes i molts temien una pujada del rebut de l'aigua per pagar els quadres. I aquí comença el periple de Puigdemont. Els dies posteriors a l'aprovació de la compra l'alcalde va passejar-se per ràdios i televisions negant la relació: «Rotundament no, el fons de Santos Torroella no el pagaran els veïns de Girona amb el rebut de l'aigua» va dir en declaracions a Cadena Ser Girona. Mentrestant, però, membres de la plataforma Aigua És Vida es mi-

raven amb lupa el contracte entre AGISSA i l'ajuntament. I hi van descobrir la mentida de Puigdemont. El dia 27 de març emetien un comunicat molt dur: «l'Ajuntament de Girona no pot afirmar que el pagament del fons Santos Torroella no sortirà dels rebuts de l'aigua. Afirmar això implica o bé no explicar la veritat, o bé desconèixer el correcte funcionament d'aquesta operació». És a dir: o l'alcalde menteix o l'alcalde no té ni idea del que diu el contracte. Tenint en compte que el contracte està signat per l'alcalde, la hipotesi de la mentida agafa força. Vegem-ho.

La mentida de l'alcalde

El 20% de l'empresa d'aigües AGISSA és públic i el 80% restant està en mans de La Caixa, Agbar i FCC. Doncs bé, la gent d'Aigua És Vida va descobrir que a la clàusula vuitena del contracte entre l'ajuntament i

AGISSA s'establia que «el soci privat» (La Caixa, Agbar, FCC...) posarà 3,7M€ per pagar el cànon a l'ajuntament, que els utilitzarà per comprar els quadres. Però aquesta mateixa clàusula diu que AGISSA haurà de retornar durant els següents quatre anys al «soci privat» els 3,7M€ que ara serveixen per comprar els quadres, més els interessos. I com retornarà els diners AGISSA a La Caixa, Agbar i FCC? Doncs si tenim en compte que l'única font d'ingressos d'AGISSA són els rebuts de l'aigua que paguen els veïns, els 3,7M€ hauran de sortir... dels rebuts dels veïns, que són qui acabaran pagant els quadres i els interessos que s'emportarà La Caixa per tota l'operació. Uns interessos que, per cert, l'ajuntament s'ha negat a fer públics.

La Plataforma Aigua És Vida treballa per defensar la gestió pública de l'aigua. Contacte: plataformaai-guaesvida.wordpress.com

Els propietaris de la col·lecció pertanyen a l'aristocràcia madrilenya, amb contactes amb Telefónica i José Maria Aznar.

Diverses plataformes i partits han demanat a CiU poder votar sobre la despesa però els convergents es van negar a fer qualsevol tipus de consulta.

La Caixa, Agbar i FCC cobraran interessos per l'operació.

UN SANT JORDI PER ENTENDRE EL MON (I CANVIAR-LO)

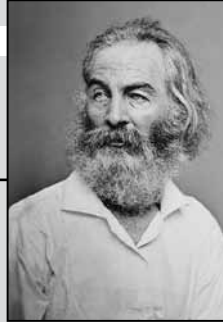
Walt Whitman (Traducció Jaume C. Pons)
Fulles d'herba
1894 Poesia, 2014
PVP: 25€

WHITMAN TORNA A PARLAR CATALÀ

L'editorial Edicions 1984 acaba de publicar una nova traducció de *Leaves of Grass* de Walt Whitman: *Fulles d'Herba* a càrrec de Jaume C. Pons Alorda. "Un dia o altre la llengua catalana havia de tenir aquest poemari sencer, i és una sort que la traducció superi, en eufonia, l'anglès antiretòric de Whitman: cap traductor parcial d'aquesta obra, fins avui, no se n'havia sortit tan bé com Pons Alorda. Ni Jorge Luis Borges".
Jordi Llovet / Quadern, El País.

Amic meu, això no és un llibre...

Amic meu, això no és un llibre,
Qui toca això toca un home
(És de nit? Estem aquí tot sols?),
Ets tu a qui agafo o ets tu qui m'agafa a mi?
Salto des d'aquestes pàgines fins els teus braços -la mort em crida.

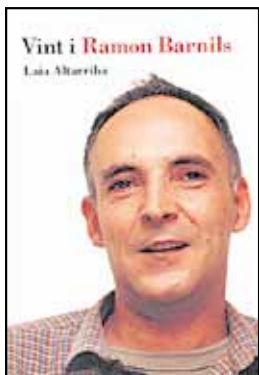

Perspectives
Espai Fàbrica, 2013

PENSAMENT PER A L'ACCIÓ

Perspectives és una publicació anual de pensament i anàlisi crítica per a l'acció. Editada en paper per EspaiFàbrica, és una eina per a la reflexió, la definició de les línies de confrontació i la identificació dels reptes als que caldrà que els moviments socials i polítics donin resposta.

Pròleg: Josep Fontana · Articles de: Ivan Gordillo · Manel López · Silvia Alberich i Maria Rodó · Jordi Martí i Josep Garganté · Gemma Ubasart · Àngels Martínez Castells i Albano Dante Fachin · Jordi Mir · Ada Colau · Pau Llonch · Isabel Vallet, Benet Salellas, Gerardo Pisarello i Jaume Asens + 'Crònica setimental d'una vaga de fam' pels treballadors de Telefònica.

Vint i Ramon Barnils

Vint i Ramon Barnils
Dau, 2014
214 pàgines
PVP: 19,50€

Entrevistes a familiars, amics, periodistes, escriptors, polítics, noctàmbuls, etc. que van conèixer Ramon Barnils, entre els quals hi ha Joan de Sagarra, Pepe Ribas, Eiseu Climent, Vicent Partal, Biel Mesquida, March Recha, Ferran Torrent i Ignasi Solé Sugranyes. Un llibre sobre un periodista d'estil corrosiu i crític envers la societat dominant. També inclou el documental 'Barnils tal com raja' d'Albert Lloreta i Laia Soldevila.

Libres de microcontes enquadernats a mà; petites històries i pensaments de les autores Bel Olid i Sarah Dahan, impreses en el format retallable disseny propi de Llibres Artesans. Passions mínimes, 2014 · Vides mínimes, 2014 · Un hambre incòmoda, 2014 · <http://www.llibres-artesans.com/>

Es podran comprar el dia de Sant Jordi a la parada de Llibres Artesans (Plaça Tetuan, 1, Barcelona). Les autores hi seran signant de sis a set de la tarda. I a la web en qualsevol moment.

Warcelona

Jordi Borràs
Pol ten, 2014
PVP: 25€

Warcelona, una història de violència neix després d'anys de viure i captar manifestacions al carrer i veure'n amb estupefacció els resultats periodístics. A través del llibre de fotografies, l'autor mostra totes les facetes de la violència amb connotacions sociopolítiques que li ha estat possible fotografiar...

El delito de ser pobre
Una gestión neoliberal de la marginalidad
Icaria Asaco, 2014
88 pàgines
PVP: 7,5€

Alba Dedeu t'explica sempre una altra història. Mentre desplega davant teu un argument més o menys quotidià, mostra sense dir-ho una altra història més profunda que, de vegades, els mateixos personatges que la viuen no sabrien explicar. Alba Dedeu (Granollers, 1984) va estudiar Medicina a Barcelona i Florència. Es dedica a la traducció literària. Amb la seva primera obra, *Gats al parc* (2011), va guanyar el premi Mercè Rodoreda de contes i el Crítica Serra d'Or.

L'estiu no s'acaba mai
Proa
PVP: 17€

"L'estiu no s'acaba mai és bona literatura. Alba Dedeu va a l'arrel de les coses"
(Jaume Cabré)

A Catalunya s'està lliurant una batalla històrica per la sanitat pública: polítics, advocats, periodistes, sindicalistes, malalts, metges... tots són protagonistes d'aquestes històries a mig camí entre la investigació i la novel·la negra. Descarrega (PDF, epub, mobi) gratis a onsonelsmeusdiners.cat (també en castellà)

Icaria editorial

Conversa entre
TERESA FORCADES

ESTHER VIVAS

Sense por

4a edició

Desenterrar las palabras

Transmisión generacional del trauma de la violencia política del siglo xx en el Estado español

Clara Valverde Gefaell

Prólogo de Manuel Alcaraz

Eines per a la reflexió

Llibres per revelar i rebel·lar-se

Sabers per a la transformació

www.icariaeditorial.com

Espai Contrabandos: la llibreria de l'edició independent i el llibre polític

www.espaicontrabandos.wordpress.com // Carrer Arc de sant Cristòfol, 11-23. 08001 Barcelona

Una lectura crítica dels mitjans

Un anàlisi de **Mèdia.cat**

Última Hora promou el racisme amb un titular enganyós

«Els immigrants tindran avantatges a l'hora de demanar plaça escolar». Així de contundent es mostra un dels titulars de portada de l'Última Hora en l'edició d'avui.

Com que és estrany —i probablement il·legal— que es concedeixin avantatges a immigrants pel fet de ser-ho, cal llegir la notícia per saber que en realitat es tracta que els alumnes que tenen «Necessitats Específiques de Suport Educatiu» (NESE), que tindran un punt extra en els criteris de la conselleria d'Educació a l'hora d'escollir centre per tal «d'afavorir-ne la redistribució». Però per tal de justificar el titular el diari reforça en el subtítol que entre l'alumnat NESE «s'hi troben els nousvinguts».

Cal entrar a llegir el text per què el diari expliqui que com a NESE no només es classifica els estrangers —que és el que normalment s'entén per «immigrants»— sinó «nouveinguts d'altres països o altres comunitats».

En realitat, el Butlletí Oficial de les Illes Balears (BOIB) de 5 de maig de 2011 defineix clarament quin alumnat pot ser considerat com a NESE i per tant accedir a certes ajudes, entre les qual hi ha aquest nou punt extra en la matriculació. El BOIB estableix que són aquells que tenen «trastorns greus de conducta o emocionals»; «dificultats específiques d'aprenentatge» causades per algun trastorn intel·lectual; «un desfasament curricular de dos cursos o més per condicions greus de salut o derivades de factors socioeconòmics», o «una incorporació tardana al sistema educatiu».

És a dir, que en cap cas la definició de NESE inclou explícitament els immigrants, sinó que té en compte —com un factor més entre diversos— qualsevol persona que pel motiu que sigui s'incorpori tard al sistema educatiu balear. Així doncs, només els immigrants «d'altres països o altres comunitats» que arriben a les Illes en el transcurs de la seva etapa educativa poden ser classificats com a NESE. Com també ho seran moltes altres persones nascudes a les Illes amb problemes de salut o emocionals o que per diferents motius siguin incapaces de seguir un ritme d'estudis normal.

Segons aquesta definició, Última Hora hagués pogut titular que «els repetidors tindran avantatges a l'hora de demanar plaça escolar» o que «els hiperactius tindran avantatges a l'hora de demanar plaça escolar» i en ambdós casos s'acostaria més a la veritat. Però en escollir posar el focus en els «immigrants» el diari no només enganya els seus lectors, sinó que promou un racisme sociològic, tal i com es pot comprovar llegint la majoria de comentaris que ha generat la notícia.

Mèdia.cat és un observatori que diàriament publica anàlisis sobre la cobertura de l'actualitat que fan els mitjans. Per llegir més anàlisis captura el codi o vés a media.cat

Opinions a tenir (MOLT) en compte

Àngels M. Castells · Economista. Demeus Per la Salut Pública.

«Per l'increment del deute impropri els economistes del sistema justifiquen la venda de la sanitat als fons voltors que esperen impacients fer-se també amb les nostres pensions. Són els grans golafres del banquet de la desposseïció, i els atia el nostre dolor. Mirar cap a una altra banda, inhibir-nos i no sortir al carrer fins que els fem fora, ens fa còmplices. Cal dir prou a la inhumanitat de les llistes d'espera, a unes Urgències on es cobra sense cap dret, i on s'amunteguen persones malaltes, víctimes de la privatització de la sanitat. Hem d'aturar aquest espoli i retornar la dignitat als nostres serveis públics. Ens hi va molt més que la salut. Ara i avui, la salut és lluita, i la lluita és vida».

angelsmcastells.com

Iztiar González · Membre del Grup Impulsor del Parlament Ciutadà

«Al principi, les elits, perquè tenien formació i cultura, eren les que més clarament quedaven justificades per fer despotisme il·lustrat. Ara és exactament al contrari. Hi ha més coneixement a la ciutadania que als nostres partits polítics i institucions. Podem tenir dirigents completament incultes, com ens passa, al front d'una ciutadania que està absolutament il·lustrada. És la generació més ben formada de la història d'Espanya que ara pretenen que s'exiliï».

L'entrevista completa capturant el codi o en aquesta adreça:

bit.ly/1p1YlsF

L'ESPERPENT DEL MES

Pedro Nuño. Professor a IESE i ambaixador de la Marca España nomenat pels Prínceps d'Astúries i Creu Sant Jordi.

«Una cosa que es podria fer en aquest país és privatitzar tot el que encara és propietat pública, però de veritat i en un mes: aeroports, loteries, presons, hospitals, edificis... com ho fan a les subhastes internacionals, que s'ho quedi qui més pagui. L'aeroport de Londres és de Ferrovia i el de Barcelona, més mal gestionat, de l'Estat espanyol. Amb els diners que en tregui, l'Estat pot pagar deutes. Hauríem de liberalitzar el mercat de treball: abaratir l'acomiadament dràsticament. (...)

Posar els joves a treballar obligatòriament fins a dos anys gratuïtament si tenen carrera i més si no en tenen. Si a qui els contracta li encanten i els vol retenir, haurà de començar a pagar-los molt abans. I si no valen per a res, a alguna institució que els rehabiliti amb duresa (...). Hauríem de vendre el país, però de veritat, tots. (...) Ens enfrontaríem a la protesta massiva d'aquells a qui se'ls acabaria la bona vida, incloent-hi més d'un sindicalista. Però és l'única manera de passar d'un país que desapareix del món rellevant al millor país d'Europa. Caldria aguantar crits uns dies i ficar a la presó a algun que es passés. (Publicat al diari La Vanguardia el 19/06/2011)

L'article complet capturant el codi o en aquesta adreça:

bit.ly/1eDe1IW

Vicenç Navarro · Economista

«Les democràcies s'han enriquit quan alguns moviments han qüestionat la moralitat de lleis que estaven en contradicció amb l'esperit i la cultura democràtics»

En defensa del 15M en Barcelona: bit.ly/1hE10Vm

Ada Colau Ballano · Portaveu de la PAH

«Els afectats per l'estafa hipotecària i la violència bancària som la ciutadania sencera. En primer lloc, perquè parlem d'un problema que afecta pràcticament tothom. En segon lloc, perquè potser tu encara pots pagar la hipoteca, però no és el cas d'algun dels teus familiars, amics o veïns. A més, qui et pot assegurar que demà no et podria passar a tu també? Finalment, potser ets de les poques persones que no es va hipotecar, però tots sofrim retallades generalitzades de drets bàsics a causa de la mala praxi bancària.»

Del llibre «Sí que es pot» d'Ada Colau i Adrià Alemany.

Nines Maestro. Coord. Antiprivatització de la Sanidad · CAS Madrid.

«En los hospitales de gestión privada está establecido que el 50% del salario [de los médicos] depende de ingresar a menos pacientes, de pedir menos pruebas diagnósticas, de dar de alta precozmente a los pacientes. (...) Esto es un asunto de una gravedad enorme».

Vídeo complet capturant el codi o en aquesta adreça:

bit.ly/1kWDJfe

LA CATIFA NEGRA

A LA PORTA DELS JUTJATS

Els 4 imputats pel Cas ITV van al jutjat

Comencen les compareixences per l'escàndol de l'adjudicació d'ITV. Quatre dels imputats hauran de declarar en aquest ordre:

Ricard Puignou Vigó
Imputat
29 d'abril de 2014
16hs.

Anna Vidal Maragall
Imputada
29 d'abril de 2014
18:30hs.

Sergi Alsina Jiménez
Imputat
30 d'abril de 2014
10hs.

Oriol Pujol Ferrusola
Imputat
30 d'abril de 2014
12:30hs.

Totes les compareixences tindran lloc a la seu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, al Passeig Lluís Companys s/n.

Recull informatiu per posar-se al dia sobre el Cas ITV.

bit.ly/1sZ8INw

HORROR

You'll find it at

HIBERNIAN
SECOND-HAND ENGLISH BOOKSHOP

Carrer MONTSENY 17
Barcelona (Gràcia)
C/ M> L3 FONTANA

TEL 932 174 796
hibernianbooks@gmail.com
www.hibernian-books.com

LITERATURE TRAVEL MURDER-MYSTERY POETRY HISTORY BESTSELLERS FOR KIDS CLASSICS BIOGRAPHIES & MORE

[servicio] [juridicos]
VERDON

Pg. de Verdu 12, 1er. 1era.
Barcelona. Lluçmajor
93 353 72 94

Ha tingut un accident?
Ha sofert una negligència mèdica?
Trebllarem per defensar
tots els seus drets.

PRIMERA CONSULTA GRATUÏTA

Josep Aznar · Luisa Blanco
i Matilde Barrabés Advocats

www.negligenciasyaccidentes.com

COSES ÚTILS QUE HAS DE SABER...

SI VOLS PASSAR-TE A LA BANCA ÈTICA

Et preocupa que els diners que tens al banc serveixin per comprar armament? Has de saber que els bancs espanyols han destinat 3.200M€ a armament. Et preocupa que especulin amb el preu dels aliments de milions de persones amb els teus diners? Si la resposta és sí, passa't a la banca ètica. A casa nostra hi ha diverses opcions per fer-ho. L'Associació Financament Ètic i Solidari (FETS) treballa en la promoció d'entitats ètiques a Catalunya. Al seu web (bancaetica.cat) trobaràs informació completa sobre les

diferents opcions de banca ètica que hi ha actualment. Si vols que els teus diners estiguin al servei dels teus valors, la banca ètica és una solució.

SI ESTÀS A L'ATUR

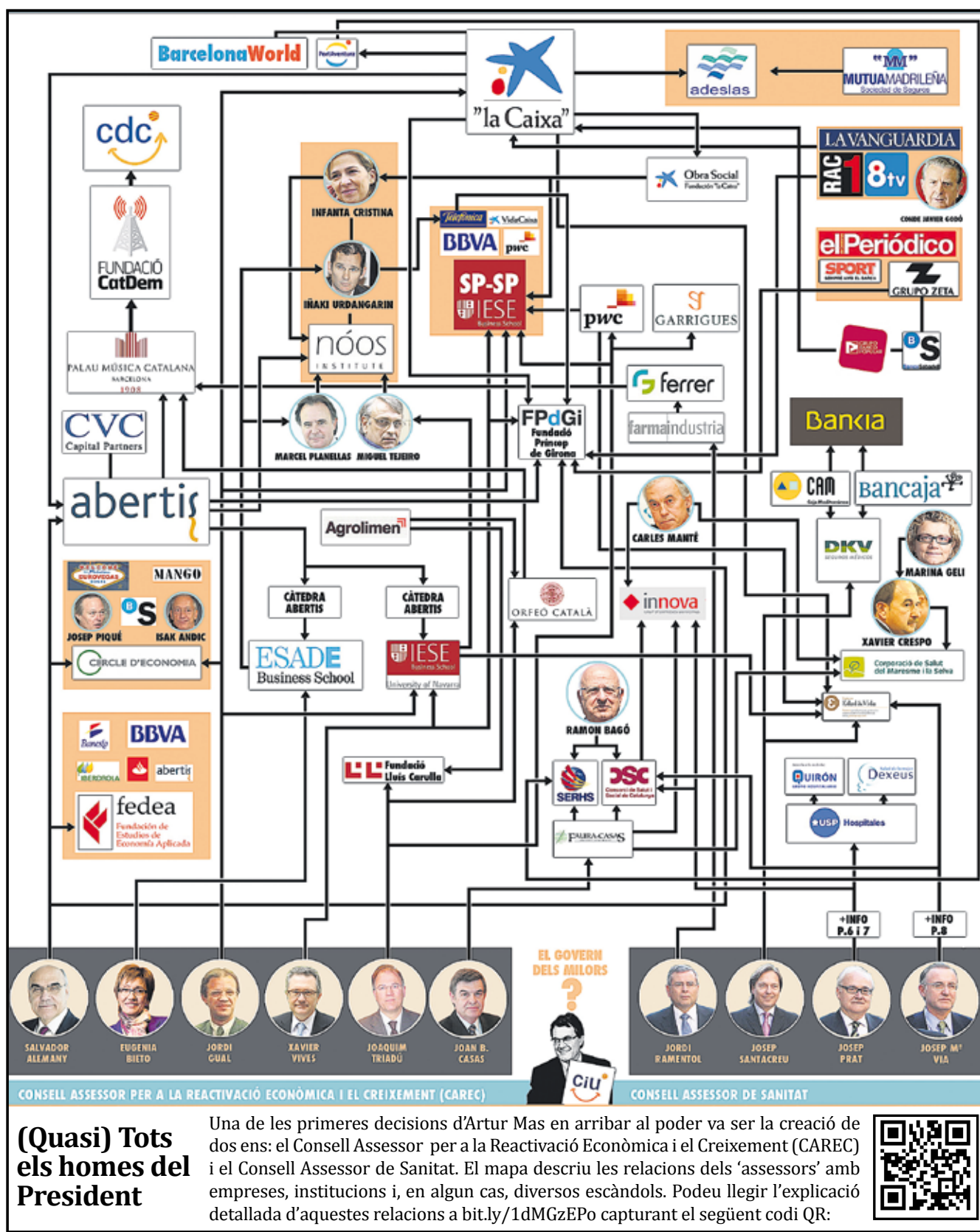
Estar a l'atur pot ser una experiència difícil de gestionar. Per això, centenars de persones a l'atur s'estan organitzant arreu de Catalunya per fer front a aquesta situació, de manera coordinada i solidària. Amb aquest objectiu han sorgit assemblees i grups d'aturats a ciutats com Barcelona, Mollet, Rubí, Badia, Terrassa, Sant Adrià, Badalona, Montcada i Reixac i molts d'altres. Tots aquests grups estan coordinats a través de la Coordinadora d'Aturats i Aturades de Catalunya, que treballen temes de pobresa energètica, renda mínima i diverses propostes d'acció. «No podem aturar-nos, tenim molta feina per fer» expliquen des de la seva pàgina web <http://aturatscatalunya.blogspot.com.es>

SI TENS PROBLEMES HIPOTECARIS

Si tens problemes amb la teva hipoteca (clàusules abusives, problemes amb el pagament) o si estàs en perill de ser desnonat, posa't en contacte amb la PAH. A Catalunya hi ha desenes de grups que cada setmana es reuneixen per posar-se mans a l'obra. Si vols trobar el grup més proper i saber el lloc i hora de reunió ho pots trobar aquí: <http://afectadosporlahipoteca.com/contacto/#catalunya>

(QUASI TOTS ELS HOMES DEL PRESIDENT)

(Quasi) Tots els homes del President

Una de les primeres decisions d'Artur Mas en arribar al poder va ser la creació de dos ens: el Consell Assessor per a la Reactivació Econòmica i el Creixement (CAREC) i el Consell Assessor de Sanitat. El mapa descriu les relacions dels 'assessors' amb empreses, institucions i, en algun cas, diversos escàndols. Podeu llegir l'explicació detallada d'aquestes relacions a bit.ly/1dMGzEPo capturant el següent codi QR:

PERIODISME D'INVESTIGACIÓ, ANÀLISI I CULTURA
 Coneix la nostra revista mensual, editada per una cooperativa

la marea
 100% PROPIETAT DELS TREBALLADORS I LECTORS

www.lamarea.com
 91 531 36 06 / 633 601 207

la Directa

Si també portes 6 mesos sense menjar Donuts és el teu mitjà

directa.cat/subscribe

T'ha agradat la revista? Doncs ajuda'ns a continuar.

Perquè als nostres carrers continuï havent-hi música de veritat, cal la complicitat de tothom. Perquè hi hagi periodisme, també.

Si aquestes pàgines t'han aportat alguna cosa, valora la possibilitat de pagar el que creguis convenient. Gràcies!
Perquè la informació, o la paguem entre tots o la paga La Caixa.

Pots subscriure-t'hi o fer una donació única. Pots fer servir PayPal o targeta de dèbit o de crèdit o fer un ingrés al banc. Consulta'n els detalls a la pàgina 5 o al nostre web: cafeambllat.com

Tots els donants rebran mensualment un detall exhaustiu de com es gasten els seus diners.

HAS DE VEURE AQUESTS VÍDEOS

Captura aquest codi QR i accedeix al llistat de vídeos. També els trobaràs a: bit.ly/1ihfTf9

«Yo no opero esto por la Seguridad Social porque no me sale de los huevos». Això li va dir Javier Maestro de León, metge de Mútua de Terrassa, a Justiniano Villarán. La plataforma SICOM va fer un vídeo explicant aquest cas dramàtic i Youtube el va retirar... Per sort existeix Vimeo! (08:13)

Retorn. Una història que vam construir juntes · Recordeu Enric Duran? Alguns en van dir 'Robin Bank' perquè va 'expropiar' més de 500.000€ a la banca i va fer una publicació massiva on ho explicava tot. Ara se n'ha fet un documental.

Ciutat morta · «Al juny de 2013, un grup de 800 persones ocupen un cinema abandonat del centre de Barcelona per projectar-hi un documental. Rebatgen l'antic edifici en honor a una noia que es va suïcidar dos anys abans: Cinema Patricia Heras. Qui era Patricia? Per què es va suïcidar i què té a veure Barcelona amb la seva mort? Això és exactament el que es vol donar a conèixer amb aquesta acció il·legal i de gran impacte mediàtic: que tothom sàpiga la veritat sobre un dels pitjors casos de corrupció policial a Barcelona, la ciutat morta». Aquesta és la sinopsi del documental Ciutat morta dirigit per Xavier Artigas i Xapo Ortega, guanyador del premi al millor documental del Festival de Màlaga 2014. (Tràiler: 02:14)

Una mosca en una botella de Coca Cola · Documental en què es detalla el complex entramat que s'amaga darrere els mitjans de comunicació espanyols.

l'entrevista

Enric Pons

Enric Pons, llicenciat en ADE i activista de la Plataforma de l'Auditoria Ciutadana del Deute (PACD). És un dels impulsors del projecte dels Observatoris Municipals Ciutadans, un software que permet que grups locals realitzin auditories ciutadanes. Fem l'entrevista a través d'una videoconferència; l'Enric hi està habituat, cada setmana es reuneix amb companys de la PACD gràcies a aquesta tecnologia. Contesta des de l'estudi de casa seva. Les portes són obertes, com haurien de ser-ho les de totes les administracions públiques: obertes perquè els ciutadans poguéssim veure què hi passa dins.

Per Eduard Martín-Borregon
Twitter: @emartinborregon

la informació.

Quins són els següents passos del projecte?

Els OCM es podrien aplicar a les comunitats autònomes o fins i tot a l'estat. Si anem més enllà, podríem trobar cooperatives o empreses

«Si enfoquem la corrupció i les despeses que es generen de manera fraudulenta podem veure la importància que realment tenen dins les arques municipals»

d'economia social que es prenguin la transparència seriosament i ofereixin els seus comptes a través de la mateixa eina i permetin que la gent faci preguntes... tot un canvi de cultura.

Quan veurem un Observatori Ciutadà de la Generalitat?

Nosaltres ho estem potenciant en l'àmbit local per motius ideològics: és l'espai on la ciutadania pot fer més pressió. A mi personalment em fa una mica de por que surti l'Observatori Ciutadà de la Generalitat. La tendència general de tothom és començar per les administracions més grans, però això fa que fàcilment perdem de vista que, si no som capaços d'incidir en el nostre ajuntament, Madrid i Brussel·les queden molt lluny.

«Dins l'àmbit local podem fer molta força, tothom sap on trobar l'alcalde»

En què consisteix una auditoria?

Auditar és analitzar, estudiar i veure la veracitat d'uns comptes. El que fa un auditor professional és anar a una empresa, demanar els comptes, els estudia una mica i comença a fer preguntes. A partir d'aquestes preguntes i respostes és com s'analitzen els números. Al final l'auditor acaba presentant un informe que confirma la veracitat, o no, dels comptes presentats.

I com facilita l'auditoria ciutadana la vostra eina?

El software OCA(x), la base dels OCM (Observatoris Ciutadans Municipals), visualitza els pressupostos dels municipis i facilita que la ciutadania pugui realitzar preguntes de manera oberta. Ja

fa anys que hi ha ciutadans, col·lectius i ONG que miren d'alliberar informació municipal a través d'instàncies, demanant informació que hauria de ser pública. Els OCM faciliten que aquestes preguntes siguin públiques. Com que ho fan en obert i públicament aquestes consultes guanyen força.

Però els ajuntaments donen la informació necessària per ser auditats?

A l'Estat Espanyol hi ha uns 8.200 municipis, depèn de cada ajuntament si hi ha la informació necessària. Però el fet de tenir-ne els comptes és el punt de partida, els números per sí sols no donen més informació, cal preguntar, ampliar informació i fer-ne un seguiment. Com s'està rebent aquesta

iniciativa als ajuntaments?

Tot just acabem de començar, encara no tenim respostes d'ajuntaments i no podem veure quina serà la seva posició. Però el projecte neix d'un altre de més extens de la PACD, i sí que estem rebent trucades de regidors que s'interessen per la transparència i busquen aprovar mocions antideute.

Servirà per destapar nous casos de corrupció?

I tant que es pot trobar corrupció! La gràcia d'aquesta eina és que aquestes irregularitats te les posa en un context. Si enfoquem la corrupció i les despeses que es generen de manera fraudulenta podem veure la importància que realment té dins les arques municipals. Volem que cada vegada hi hagi més gent que

entengui com es gestiona un ajuntament, d'on provenen els ingressos i que tingui ganes d'incidir-hi. L'objectiu és que la ciutadania vegi que sumar i restar ho sabem fer tots, i que exigeixi participació.

Quants OCM hi ha actualment en funcionament?

De moment n'hi ha dos funcionant i n'estem obrint 7 o 8, i això que no hem començat a fer-ne difusió extensa! No m'estranyaria que a final d'any hi hagi més de 40 dins l'àmbit estatal, i en l'àmbit internacional també hi ha col·lectius interessats. Però deixant de banda el número d'OCM oberts, hem de tenir en compte que obrir una web és fàcil, cal que la ciutadania de cada municipi conegui i utilitzi l'eina, així com un equip de treball que gestioni

1.619

MECENES HAN FET POSSIBLE
AQUESTA PUBLICACIÓ HISTÒRICA

Finançament popular
per trencar silencis,
per crear cultura.
JUNTS SOM MOLT FORTS!

verkami

www.verkami.com

SI T'HA AGRADAT LA REVISTA, ET DEMANEM 2 COSES:

COSA 1

Al llarg dels propers dies desenes de persones recorreran ciutats, pobles, barris i carrers per fer arribar els 145.000 exemplars a cada racó de Catalunya. uneix-te i envia aquest PDF a tots els teus contactes per correu.

COSA 2

1.619 mecenes han aportat diners per fer quatre edicions de 145.000 exemplars de 12 pàgines. Si no vau tenir l'oportunitat de participar a la campanya de mecenatge però voleu finançar aquest projecte, la vostra aportació serà molt útil: podrem imprimir més exemplars, ampliar el número de planes... fins i tot, podríem imprimir una cinquena edició! Per fer-ho, passeu pel nostre web: www.cafeamblllet.com

L'IMPACTE DELS 145.000 CAFÈAMBLLLET

IMPRESSIÓ

El dilluns 14 d'abril a les 16:30 va començar a girar la rotativa. Un moment emocionant que hem recollit en aquest vídeo que està tenint molt d'èxit.

Escolteu, sobretot, el soroll de la màquina que hem posat en marxa entre tots!. Quina força!

DISTRIBUCIÓ

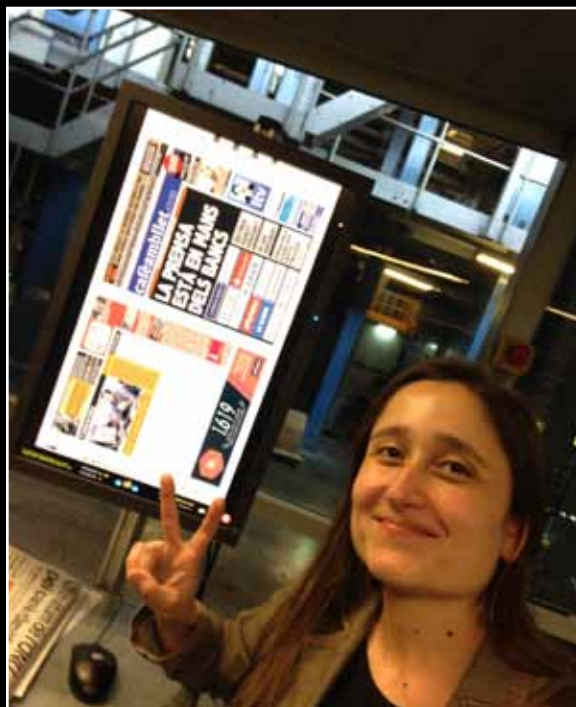
L'èxit d'aquesta iniciativa depèn de la distribució. Una feina feixuga però a la vegada, emocionant.

La distribució ha començat aquest dimarts 15 d'abril a les 8:45 del matí.

En Pedro Mata de Fotomovimiento ha fet aquestes fotos meravelloses:

Fotomovimiento.org
Testimonio fotográfico

Jordi Ortiz #8kSi @jortiz71 · 99 min
 La sobradosa de 145.000 @cafeambliet no ens deixarà dormir avui... però un dia seran ells qui no dormiran... #seguim pic.twitter.com/TYPWB03nTL

RETWEETS 8

PlataformaDret Salut @PlatDretSalut · 8 h
 La premsa ja no esta en mans dels Bancs: tenim @cafeambliet pic.twitter.com/KyFX8mwAzv
 @desde Barcelona, Cataluña, España

RETWEETS 34 FAVORITES 11

Joderquemalva #22M @Joderquemalva · 7 h
 #tacatacatacaca pic.twitter.com/3AcozqKWq cc: @cafeambliet

enkil @enkil_ · 8 h
 Me encanta que @cafeambliet haga un periódico fuera del control de la dictadura informativa reinante. #Aprelios pic.twitter.com/70XYedGNhu

Joan Ferran i Sala @JoanFerranSala · 2 h
 De moment a zona BCN-Colserola hi ha @cafeambliet als Civics de Valldrera, de Les Planes i a la botiga Mandarina pic.twitter.com/vvmaDMRcy

15:56 · 15 de abc. de 2014 · Detalles Reportar archivo

Reducir Responder Revertir Favorito Más

Todos los días cafèamblet
Toda la prensa de hoy
Kiosko.NET

España

- Andalucía
- Aragón
- Asturias
- Baleares
- C. Valenciana
- Canarias
- Cantabria
- Castilla y León
- Castilla-La Mancha
- Cataluña
- Ceuta y Melilla
- Extremadura
- Galicia
- La Rioja
- Madrid
- Murcia
- Navarra
- País Vasco

Cataluña ▶ Barcelona Girona Lleida Tarragona

Prensa Deportiva

NO ES SOLO UN
PUENTE

Más periódicos de Cataluña

COSA 3

La clau és connectar-se i teixir xarxes. Per això, si t'agrada el projecte, segueix-nos a Twitter i Facebook. Des d'aquestes comptes anirem informant diàriament dels detalls d'aquesta publicació

@_cafeambilet

facebook /revistacafeambilet

I sobretot... comparteix la informació amb tots els mitjans al teu abast.

Cal trencar el mur de manipulació dels mitjans en mans de la banca!

"ANCLA Cadena Informativa es uno de los instrumentos que esta creando el pueblo argentino para romper el bloqueo de la informacion.

Cada corresponsal puede ser usted mismo. Un instrumento para que se libere del terror y libere a los otros del terror.

Reproduzca esta informacion , hagala circular por los medios a su alcance, a mano , a maquina a mimeografo. Mande copias a sus amigos, 9 de cada 10 lo estaran esperando. Millones quieren ser informados, el terror se basa en la incomunicacion , rompa el aislamiento, vuelva a sentir la satisfaccion etica de un acto de libertad."

*Asi encabezaba Rodolfo Walsh los cables de la Agencia de Noticias Clandestina